

Arrest

nr. 340 043 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 8 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A. S. (...), verklaart een Arabische moslim te zijn van Palestijnse afkomst. U bent geboren op (...) 1987 in het vluchtelingenkamp van Jabalya, waar u tot uw vertrek uit Gaza woonde. Uw vader is in 2015 overleden aan kanker. Uw moeder verblijft momenteel nog in Gaza samen met uw zus en twee van uw drie broers. Uw broer R. (...) verblijft in België (CGVS (...); OV. nr. (...)) en werd hier in 2020 erkend als vluchteling. U bent sinds 2013 gehuwd met D. S. (...) en jullie hebben samen twee zonen en een dochter. Ook zij verblijven tot op heden in Gaza.

Nadat u uw middelbare school afrondde in Gaza behaalde u nog verschillende diploma's. Ondanks uw diploma's vond u moeilijk werk in Gaza.

In september 2021 vertrok u een eerste keer uit Gaza samen met uw vrouw en uw kinderen. Jullie reisden legaal via Egypte naar Turkije en verbleven in Istanboel bij uw broer M. Y. (...). Na vier maanden wilde uw vrouw terug naar Gaza waardoor jullie allemaal samen terugkeerden.

12 juli 2023 verliet u opnieuw Gaza, deze keer alleen. U reisde wederom via Egypte en Turkije en slaagde er eind juli 2023 in het Griekse eiland Kos te bereiken waar u een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Griekse asielinstanties. Ongeveer 3,5 maanden later kreeg u internationale bescherming toegekend van de Griekse autoriteiten. Nadat u uw positieve beslissing ontving moest u het opvangcentrum op het eiland Kos verlaten en trok u naar Athene. U ondervond moeilijkheden bij het vinden van onderdak en werk waardoor u in november 2023 Griekenland verliet en een eerste maal naar België kwam.

Op 2 januari 2024 diende u hier een eerste verzoek om internationale bescherming in. Omdat u geen opvangplaats kreeg toegewezen en u niet kon werken in België keerde u echter in februari 2024 terug naar Griekenland. Gezien u zich niet presenteerde voor een persoonlijk onderhoud en u evenmin een geldige reden hiervoor aanbracht, werd uw eerste verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 29 februari 2024 afgesloten met een technische weigering en een bevel om het grondgebied te verlaten.

Nadat u naar Griekenland terugkeerde verbleef u nog enkele maanden Athene. U ondervond echter dezelfde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en medische verzorging. De levensomstandigheden in Griekenland werden onhoudbaar voor u waardoor u in september 2024 opnieuw naar België reisde. Op 2 september 2024 diende u hier een tweede verzoek om internationale bescherming in.

U stelt niet naar Griekenland terug te kunnen keren door de onmenselijk en vernederende behandeling die u daar onderging. U werd uitgebuit, had geen onderdak en kreeg geen medische zorgen. Bovendien is er in Griekenland veel racisme ten aanzien van Arabieren en werd u slecht behandeld door de Griekse politie.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende bewijsstukken neer: uw origineel Palestijns paspoort; kopieën van uw ID-kaart, uw geboorteakte, de paspoorten en geboorteaktes van uw kinderen, de ID van uw vrouw, uw huwelijksakte en de UNWRA kaart van uw familie; foto's van uw vernielde woning in Gaza en van uw vrouw en kinderen; een bewijs van een medische afspraak in België; een foto van uw ADET (Griekse verblijfskaart) en van uw Grieks paspoort; twee originele attesten van dakloosheid die werden uitgereikt door de Griekse overheid; enkele foto's inzake uw levensomstandigheden in Griekenland en aangaande uw eczeem en tot slot legde u een USB-stick neer waarop enkele van bovenstaande documenten op te vinden zijn als ook video's betreffende de levensomstandigheden in het opvangcentrum in Kos.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde dat u het mentaal heel moeilijk hebt en dat u momenteel antidepressiva neemt (notities persoonlijk onderhoud d.d. 25.02.2025 (CGVS), p. 14 & 17). Daarbij gaf u aan binnenkort een afspraak te hebben met een psycholoog (CGVS, p. 16). U staaft deze verklaring met een routebeschrijving naar de dokter in kwestie (CGVS, p. 17 en groene map documenten – stuk 10). Dit document toont echter op generlei wijze aan dat u niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. U maakte inzake bovendien geen melding van eventuele bijzondere procedurele noden bij de Dienst vreemdelingenzaken (Vragenlijst "bijzonder procedure noden "DVZ d.d., 16.10.2024).

Dat u doorheen het persoonlijk onderhoud omwille van uw psychologische problemen niet in staat zou geweest zijn de u gestelde vragen te begrijpen en uw relaas uit de doeken te doen, bleek ook op geen enkel moment tijdens het onderhoud zelf. U gaf bij aanvang van het interview aan dat u het beter stelde en dat u helemaal klaar was voor het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2). U werd er voorts op gewezen dat u ten allen tijde om een (extra) pauze kon vragen tijdens het onderhoud indien u hieraan nood zou hebben (CGVS, p. 2 & 15), iets waarvan u geen gebruik maakte. U werd tot slot op het einde van het onderhoud nog uitdrukkelijk gevraagd of u alle vragen en de tolk begrepen had, dan wel of u nog iets wilde opmerken of vragen. U gaf hier steeds aan dat u alles begrepen had (CGVS p. 22). Ook uw advocaat had geen opmerkingen inzake het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 21).

Conform bovenstaande bevindingen werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result d.d. 02.09.2024 & Eurodac Marked Hit d.d. 17.09.2024), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 10).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de

Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstige van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstige betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken

d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met de moeilijke en 'onmenselijke' levensomstandigheden in het opvangcentrum op het eiland Kos (CGVS, p. 10, 11 & 19) moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Voor zoverre uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg (in casu uitbuiting, zwartwerk en een gebrek aan medische zorg en onderdak; CGVS, p. 19 & 11), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet

ondernemen om deze uit te oefenen. Dit kan bezwaarlijk worden afgeleid uit uw gedrag tijdens uw verblijf in Griekenland na het bekomen van uw status.

Volgens uw verklaringen kwam u aan op het eiland Kos in juli 2023 waar u een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 10). In afwachting van uw beslissing verbleef u in het opvangcentrum op het eiland (CGVS, p. 10). Ongeveer drie maanden later ontving u een positieve beslissing en werd u uit het opvangcentrum gezet (CGVS, p. 11). U leende geld van personen uit het opvangcentrum en trok naar Athene (CGVS, p. 11). Volgens uw verklaringen was u gedurende de volledige periode dat u in Athene verbleef dakloos (CGVS, p. 16). U kon geen woning vinden en sliep regelmatig in parken en op de straten (CGVS, p. 11). Verder was u afhankelijk van de gastvrijheid van kennissen waarbij u af en toe kon logeren (CGVS, p. 11 & 12). U slaagde er uiteindelijk wel in om gedurende twee maanden een kamer te huren in een gemeenschappelijk huis waar enkele van uw vrienden verbleven (CGVS, p. 15). Verder zou u volgens uw verklaringen ook gedurende één maand op het eiland Rhodos en één maand op Kreta hebben gewoond, waar u steeds onderdak kreeg van Palestijnen die u leerde kennen in Griekenland of die u reeds kende van in Gaza (CGVS, p. 16 & 12). Uit bovenstaande verklaringen komt duidelijk naar voren dat u op verschillende momenten kon rekenen op de (financiële) steun van kennissen en/of familieleden (CGVS, p. 13) waaruit kan worden afgeleid dat u in Griekenland over een uitgebreid netwerk beschikte dat u kon ondersteunen. Bovendien slaagde u er via de Griekse autoriteiten in om een attest te verkrijgen waarmee uw dakloosheid werd aangetoond (CGVS, p. 12 & groene map documenten – stuk 6). Met dit attest werd u vrijgesteld van het bedrag dat u diende te betalen voor het bekomen van uw Griekse documenten (CGVS, p. 16). Het gegeven dat u erin slaagde deze attesten te bekomen en vervolgens de administratieve procedure te doorlopen om de nodige documenten te verkrijgen in Griekenland onderstreept uw zelfredzaamheid.

Betreffende de werkgelegenheid in Griekenland of het gebrek hieraan, wees u er tijdens het persoonlijk onderhoud op dat er in Griekenland niet zoiets bestond als interimkantoren (CGVS, p. 13). Desondanks wist u zich wel in te schrijven in een 'werkbureau' (CGVS, p. 20). U gaf echter aan dat er in Griekenland enkel zwart werk te vinden was en dat u sowieso werd onderbetaald (CGVS, p. 13). Zo werkte u op Rhodos bijvoorbeeld enkele dagen in een hotel waarvoor u nooit uw betaling hebt ontvangen (CGVS, p. 16). Voorts werkte u gedurende enkele maanden in de bouw maar ook daar werd u weer opgelicht (CGVS, p. 14). Hoe dan ook stelt het CGVS vast dat u er in slaagde werk te vinden. Dat u vervolgens door uw werkgevers werd bedrogen, toont u dan weer niet aan en betreft louter een bewering die u op generlei wijze staaft. U verklaarde in deze context voorts dat u geen lessen hebt gevolgd om de Griekse taal onder de knie te krijgen aangezien u daar geen geld voor had (CGVS, p. 14). Aangaande haalde u evenwel aan dat u zich steeds kon redden in het Engels, wat wederom uw niveau van zelfredzaamheid in de verf zet.

Uit bovenstaande bevindingen kan niet worden afgeleid dat u tijdens uw verblijf in Griekenland in toestand van verregaande materiële deprivatie verkeerde noch dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer.

Het CGVS wijst er voorts op dat u volgens uw verklaringen Griekenland voor de eerste keer verliet slechts drie maanden na de toekenning van de status (CGVS, p. 12), wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Hierbij dient tevens opgemerkt dat u volgens uw verklaringen, na het ontvangen van uw documenten, nog één maand in Griekenland bleef voordat u uiteindelijk in november 2023 vertrok (CGVS, p. 12). Uit de door u neergelegde stukken blijkt echter dat u uw Grieks paspoort ook pas in november 2023 werd uitgereikt (groene map documenten – stuk 8). Hieruit kan worden afgeleid dat u Griekenland verliet in dezelfde maand waarin u de nodige documenten kreeg om door te reizen. Nochtans beschikte u duidelijk over een netwerk en middelen om uw vertrek uit Griekenland en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen (supra), wat op zijn beurt getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Dit blijkt voorts ook uit uw gedrag na uw aankomst in België. U diende hier een eerste verzoek om internationale bescherming in, in januari 2024 (CGVS, p. 14). Nochtans bevond u zich volgens uw verklaringen reeds sinds november 2023 in België (CGVS, p. 12). Het gegeven dat u initieel een periode in België verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, wijst wederom op uw zelfredzaamheid. Ook dient opgemerkt dat u terugkeerde naar Griekenland alvorens een antwoord te ontvangen van de Belgische asielinstanties inzake uw eerste verzoek. U verklaarde inzake dat u bij aankomst merkte dat u in België ook geen onderdak en werk vond en dat u 'in Griekenland tenminste iets kan vinden om geld te sturen naar het gezin' (CGVS, p. 13 & 15). Deze vaststellingen benadrukken andermaal uw niveau van zelfredzaamheid en de keuzemogelijkheden waarover u beschikt.

Waar u zich verder beroept op problemen die u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland ondervond met de Griekse autoriteiten, in casu racisme en gewelddadige optredens door de politie (CGVS, p. 19 & 20), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. U wees inzake op één incident waarbij u door de politie, zonder reden, geslagen werd (CGVS, p. 19). Hierbij merkt het CGVS op dat dit in casu slechts om een geïsoleerd incident gaat dat tevens niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Gevraagd of u voordien ook reeds problemen had gekend met de Griekse autoriteiten, verklaarde u dat u niet geholpen werd door hen wanneer u aangifte wilde doen van de diefstal van uw gsm (CGVS, p. 20). Bovendien vertrok u volgens uw verklaringen onmiddellijk na het incident waarbij u door de politie werd geslagen naar België (CGVS, p. 20). U ondernam bijgevolg geen enkele poging om beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland

geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet, quod non in casu.

Waar u zich verder nog beroept op de algemene verwijzing dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven in het kader van huisvesting, werkgelegenheid en de behandeling door de Griekse autoriteiten (CGVS, p.19), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen, temeer u onvoldoende concretiseert in welke mate u dan zelf met dergelijke zaken zou zijn geconfronteerd.

Ook uw verklaring dat er geen medische hulp voor handen was in Griekenland, kan niet overtuigen. U gaf in casu aan dat u tijdens uw verblijf in Griekenland leed aan eczeem (CGVS, p. 18). U ging hiervoor éénmalig naar het ziekenhuis waar u medicatie werd voorgeschreven. De voorgeschreven medicatie was echter te duur en diende u zelf te betalen. U toonde aan de hand van deze verklaringen niet concreet aan dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden.

Wat betreft uw verklaring dat u een 'mentale druk' voelt als u aan Griekenland denkt (CGVS, p. 14 & 15), dient te worden opgemerkt dat uw beweringen met betrekking tot de levensomstandigheden in Griekenland maar moeilijk te rijmen vallen met het feit dat u na het indienen van uw eerste verzoek in België vrijwillig naar Griekenland terugkeerde. Voorts stelt het CGVS vast dat u bij aanvang van de procedure nog geen gewag maakte van deze psychologische problemen (zie Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 16.10.2024). Nochtans gaf u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat de onmenselijke en vernederende omstandigheden die u in Griekenland onderging uw psychologische klachten hebben veroorzaakt (CGVS, p. 14), en is het dan ook zeer opmerkelijk dat u dit niet bij de DVZ heeft vermeld. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat hij zijn redenen om niet terug te kunnen keren naar het land waar hij reeds internationale bescherming geniet van bij het begin van de asielprocedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet. Bovendien werd eerder reeds opgemerkt dat u uw psychologische kwetsbaarheid niet ondersteunde met objectieve stavingstukken (supra). U legde inzake enkel een routebeschrijving neer voor uw eerste (toekomstige) doktersafpraak (groene map documenten – stuk 10; CGVS, p. 18). Uit dit document kan op geen enkele generlei wijze worden afgeleid dat uw psychologische toestand u ervan zou weerhouden terug te kunnen keren naar Griekenland. Daarenboven hebt u, noch als verzoeker noch als begunstigde van internationale bescherming, geen enkele poging ondernomen om in Griekenland psychologische begeleiding te krijgen. U gaf inzake aan enkel medische hulp te hebben gezocht aangaande uw eczeem (CGVS, p. 18). U toonde dan ook wederom niet concreet aan dat u in Griekenland uw rechten inzake niet zou kunnen hebben doen gelden, noch dat dit het geval zou zijn bij een eventuele terugkeer.

Daarenboven merkt het CGVS hierbij op dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat u in Griekenland over een AMKA of nummer bij de sociale zekerheid beschikte (zie Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 16.10.2024).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. U verklaarde immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in Griekenland zowel over een ADET als over een AMKA beschikte (zie Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 16.10.2024).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL,

p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend (meer bepaald op 3 augustus 2023, zie Eurodac Marked Hit). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt (zie Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 16.10.2024).

In verband met de geldigheid van uw status in Griekenland alsook uw Griekse verblijfsdocumenten dient tot slot nog het volgende opgemerkt. U beschikte in Griekenland over verblijfsvergunning die geldig is tot 13 september 2026 en een vluchtelingenpaspoort dat geldig is van tot 19 november 2028. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u uw gedrukte verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat u in het bezit bent van een geldige verblijfsvergunning, net als uw Grieks paspoort bent kwijtgeraakt. Beide documenten gaf u bij aankomst in België immers aan iemand ter bewaring maar u kan deze persoon niet meer bereiken, u legde dan ook enkel een kopie neer van de eerste pagina van uw vluchtelingenpaspoort en van uw Griekse verblijfsvergunning (CGVS, p. 4 & groene map documenten – stuk 8).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Ten derde blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (- in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigten van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, zoals u beweert

(CGVS, p. 4), niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: " According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: " Specifically as regards deactivation due to non-legal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus aldus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Gezien uw verblijfsvergunning niet voor 13 september 2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). In de praktijk worden de gegevens van begunstigen die al stappen hadden ondernomen om een AFM te verkrijgen tijdens hun procedure en deze ook hadden verkregen, niet automatisch bijgewerkt door de autoriteiten nadat zij bescherming hebben gekregen. Het is dus aan de begunstigde om een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor (DOY) om deze update te laten uitvoeren, op voorwaarde dat zij in het bezit zijn van een geldig ADET en hun woonadres kunnen aantonen (zie: Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Begunstigen die als asielzoeker geen AFM hebben verkregen, volgen een afzonderlijke procedure en worden doorverwezen naar de DOY. In dat geval wordt hen een geldig ADET of een geldig DADP gevraagd. Uit de objectieve informatie blijkt dat er geen problemen zijn bij de uitvoering van deze procedure (ibid.; en Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>).

Gezien u over een geldige AFM beschikt (Zie supra; Bijkomende vragen M-status Griekenland d.d. 16.10.2024) blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 13 september 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als u stappen moet ondernemen om een vervangkaart van uw gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft u toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat het gegeven dat uw broer R. (...) (CGVS ref (...)), die in tegenstelling tot u geen internationale bescherming in Griekenland geniet, hier op 30 april 2020 de vluchtelingenstatus werd toegekend niet automatisch tot gevolg heeft dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u (eveneens) een internationale beschermingsstatus te verlenen. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, quod non in casu (supra).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u hebt voorgelegd zijn niet bij machte bovenstaande conclusie om te buigen. Zo zijn uw paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, de identiteitsbewijzen van uw vrouw en kinderen en uw huwelijksakte loutere indicaties van uw identiteit en Palestijnse nationaliteit en familiesamenstelling, hetgeen in casu niet betwist wordt. Uw UNRWA familiesamenstelling kaart, de foto's van uw vernielde huis in Gaza en de screenshots inzake de commentaar die u uitte op Hamas hebben op hun beurt slechts betrekking op uw leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor u in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van uw situatie in Griekenland. De verblijfssituatie in Griekenland die u tot slot wilt aantonen aan de hand van enkele attesten, foto's en video's werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggeleid naar Gaza.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij aan dat er sprake is van (de schending van) “*MISKENNING VAN ARTIKEL 57/6, 57/6/1 en 57/6/2 Vreemdelingenwet - VERSNELDE PROCEDURE - BEVOEGDHEIDSOVERSCHRIJDING – machtsafwending – MISKENNING VAN DE RECHTEN VAN VERDEDIGING - geen administratief op ogenblik van de redactie van huidig verzoekschrift – middel afgeleid uit de schending van artikel 1A, §2, en art.1 D van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5,48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3,8 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”); Kinderrechtenverdrag artikel 3, manifeeste appreciatiefout, miskenning van het proportionaliteitsbeginsel, miskenning van de rechten van verdediging”*. Tevens meent zij dat de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

2.2. Op 17 december 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.3.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde dat u het mentaal heel moeilijk hebt en dat u momenteel antidepressiva neemt (notities persoonlijk onderhoud d.d. 25.02.2025 (CGVS), p. 14 & 17). Daarbij gaf u aan binnenkort een afspraak te hebben met een psycholoog (CGVS, p. 16). U staaft deze verklaring met een routebeschrijving naar de dokter in kwestie (CGVS, p. 17 en groene map documenten – stuk 10). Dit document toont echter op generlei wijze aan dat u niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. U maakte inzake bovendien geen melding van eventuele bijzondere procedurele noden bij de Dienst vreemdelingenzaken (Vragenlijst “bijzonder procedure noden “DVZ d.d., 16.10.2024).

Dat u doorheen het persoonlijk onderhoud omwille van uw psychologische problemen niet in staat zou geweest zijn de u gestelde vragen te begrijpen en uw relaas uit de doeken te doen, bleek ook op geen enkel moment tijdens het onderhoud zelf. U gaf bij aanvang van het interview aan dat u het beter stelde en dat u helemaal klaar was voor het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2). U werd er voorts op gewezen dat u ten allen tijde om een (extra) pauze kon vragen tijdens het onderhoud indien u hieraan nood zou hebben (CGVS, p. 2 & 15), iets waarvan u geen gebruik maakte. U werd tot slot op het einde van het onderhoud nog uitdrukkelijk gevraagd of u alle vragen en de tolk begrepen had, dan wel of u nog iets wilde opmerken of vragen. U gaf hier steeds aan dat u alles begrepen had (CGVS p. 22). Ook uw advocaat had geen opmerkingen inzake het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 21).

Conform bovenstaande bevindingen werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In haar verzoekschrift benadrukt verzoekende partij dat zij kampt met psychische problemen, doch zonder aan de hand van overtuigende medische en/of psychologische stavingsstukken aan te tonen dat zij ten gevolge hiervan niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om haar procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat haar niet de nodige, aan haar specifieke noden aangepaste, bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Zij brengt geen concrete elementen aan die een ander licht kunnen werpen op voormelde terechte en pertinente bevindingen van verwerende partij inzake de door haar aangehaalde psychische problemen en het desbetreffend bijgebrachte document dat slechts een routebeschrijving naar een psycholoog betreft.

Verder wordt in het verzoekschrift, onder verwijzing naar "*het verslag van ULYSSE van 20 juni 2024*", gesteld dat het gelet op de situatie in Palestina aannemelijk moet worden geacht dat de Palestijnen worstelen met psychische problemen. Daargelaten de vaststelling dat dit Ulysse-verslag niet wordt bijgebracht nu in tegenstelling tot wat de inventaris van de bijlagen van het verzoekschrift doet uitschijnen dit rapport niet als bijlage bij het verzoekschrift werd gevoegd noch enige weblink vermeld wordt naar de online vindplaats van dit rapport, bemerkt de Raad dat, hoewel kan worden aangenomen dat de situatie in Palestina en de situatie van haar familieleden in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, echter, gelet op het voorgaande, *in casu* niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

In zoverre verzoekende partij nog meent dat de commissaris-generaal onvoldoende onderzoek voerde inzake de door haar aangehaalde psychische problemen hoewel deze nochtans de mogelijkheid heeft om verzoekende partij te onderwerpen aan een medisch onderzoek, benadrukt de Raad dat de aanbevelingen op grond van medisch onderzoek overeenkomstig artikel 48/9, § 2 van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een loutere mogelijkheid betreffen waartoe de minister of diens gemachtigde, dan wel de commissaris-generaal kan beslissen voor zover zij dit nuttig of opportuun achten bij het vaststellen of identificeren van eventuele bijzondere procedurele noden en/of het verlenen van bepaalde specifieke steunmaatregelen teneinde een optimaal procedureverloop te garanderen. Geenszins betreft het een wettelijke verplichting om dergelijk (bijkomend) medisch onderzoek te gelasten, zoals overigens blijkt uit § 6 van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, die luidt als volgt: "*De vaststelling [...] dat verzoeker overeenkomstig § 2 niet medisch werd onderzocht, verhindert niet dat de procedure verder wordt behandeld [...] of belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet om een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming*", hetgeen geldt in onderhavig geval, waar er op grond van de elementen die voorhanden waren op het moment van het nemen van de bestreden beslissing géén concrete indicaties voorlagen waaruit zou kunnen blijken dat verzoekende partij niet bij machte was om haar motieven op dienstige wijze kenbaar te maken doorheen de procedure.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.3.3. Wat betreft verder het gegeven dat aan haar broer R. op 30 april 2020 in België de vluchtelingenstatus werd toegekend, duidt de Raad erop dat hieromtrent terecht het volgende wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing: "*Volledigheidshalve merkt het CGVS nog op dat het gegeven dat uw broer R. (...) (CGVS ref (...)), die in tegenstelling tot u geen internationale bescherming in Griekenland geniet, hier op 30 april 2020 de vluchtelingenstatus werd toegekend niet automatisch tot gevolg heeft dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u (eveneens) een internationale beschermingsstatus te verlenen. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden onderzocht op z'n eigen merites waarbij het aan u is om op concrete manier aan te tonen dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, quod non in casu (supra).*"

2.3.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van

het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet te nemen. Verzoekende partij toont evenmin aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan bezwaarlijk voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.5. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 14 september 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig tot 13/09/2026), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 20/11/2023 tot 19/11/2028) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 10; ADET en reispaspoort (kopieën) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 8); ‘Eurodac Marked Record’ d.d. 17/09/2024 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Er zijn *in casu* geen indicaties dat verzoekende partij thans in Griekenland niet langer haar beschermingsstatus zou genieten. Verzoekende partij brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat deze beschermingsstatus niet langer actueel of geldig zou zijn of zijn ingetrokken of opgeheven. In voorliggend verzoekschrift beperkt verzoekende partij zich tot de loutere hypothese dat haar internationale beschermingsstatus ingetrokken of beëindigd kan zijn, doch zonder desbetreffend enige concrete aanwijzing aan te brengen. Evenmin bevat het administratief dossier enige concrete indicatie in die zin. De Raad onderstreept in dit verband dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende

internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen.

2.3.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigen van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigen, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.3.7. In zoverre verzoekende partij als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met moeilijke levensomstandigheden in het opvangcentrum op het eiland Kos (notities CGVS, p. 10, 11 & 19), merkt de Raad op dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.3.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort, die bovendien nog steeds geldig zijn (zie *supra*).

Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij in Griekenland tevens in het bezit werd gesteld van een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) (zie ‘Bijkomende vragen M-status Griekenland’ (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Blijkens de voorliggende informatie blijven zowel de AFM als de AMKA geldig zolang de ADET geldig is. Gelet op het gegeven dat de verblijfsvergunning van verzoekende partij geldig is tot 13 september 2026, zijn ook haar AFM en AMKA tot die datum geldig. In tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt te betogen in haar verzoekschrift, kan uit de voorliggende informatie nergens worden afgeleid dat het AMKA ook automatisch gedeactiveerd wordt wanneer de betrokkene niet langer in Griekenland verblijft, ook al beschikt deze nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning.

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten, dient vooreerst te worden vastgesteld dat zij in dit verband inconsistente verklaringen aflegt. Immers hield zij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dat plaatsvond op 16 oktober 2024, nog voor dat haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort een week voordien werden gestolen (verklaring DVZ, vraag 23; ‘bijkomende vragen M-status Griekenland’ (*ibid.*)), terwijl zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 25 februari 2025 stelde dat

zij deze documenten aan iemand ter bewaring gaf maar dat zij deze persoon sinds 7 à 8 maanden (*i.e.* sinds juni/juli 2024) niet meer kan bereiken (notities CGVS, p. 4). Bovendien beperkt verzoekende partij zich desbetreffend tot ongestaafde beweringen en legt zij hieromtrent geen attest van aangifte van diefstal of verlies voor. Zij maakt dan ook geenszins aannemelijk daadwerkelijk niet meer in het bezit te zijn van haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten. Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoonde dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Dat de ongeldigheid van haar afgedrukte verblijfsdocumenten zou leiden tot de ongeldigheid van haar AFM en AMKA, blijkt nergens uit de voorliggende informatie. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

2.3.9. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg en veiligheid tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 11-20), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Dient in dit kader te worden herhaald dat zij in Griekenland beschikte over een AFM-nummer en AMKA-nummer waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg.

Verzoekende partij kwam eind juli 2023 aan in Griekenland en kreeg op 14 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend. Nadat zij haar positieve beslissing ontving, moest zij het opvangcentrum op het eiland Kos verlaten. Zij leende geld van personen uit het opvangcentrum en trok naar Athene (notities CGVS, p. 11). In Athene vond zij geen woning en zij verklaart dat zij dakloos was de hele periode dat zij in Athene verbleef (notities CGVS, p. 16). Zij sliep regelmatig in parken en op de straten en kon verder af en toe logeren bij kennissen (notities CGVS, p. 11 en 12). Ongeveer 1 à 1,5 maand voor haar (eerste) vertrek naar België in november 2023 verkreeg zij haar Griekse verblijfsdocumenten (notities CGVS, p. 12). In de periode tussen het verkrijgen van haar Griekse verblijfsdocumenten en haar vertrek naar België verbleef zij in Kreta bij een vriend die ook haar ticket voor de boot naar Kreta betaalde (notities CGVS, p. 12). Nadat zij in februari 2024 vanuit België naar Griekenland terugkeerde, ging zij opnieuw naar Athene (notities CGVS, p. 15). Hier verbleef zij soms bij vrienden en huurde zij gedurende twee maanden een kamer in een gemeenschappelijke

woning (notities CGVS, p. 15). Daarnaast verbleef zij ook gedurende een maand op Rhodos waar zij sliep bij een kennis (notities CGVS, p. 15-16). Zij het overigens opgemerkt dat zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog aangaf dat zij na haar terugkeer uit België eerst vier maanden in Rhodos bij vrienden verbleef en vervolgens in Athene bij vrienden (verklaring DVZ, vraag 33). Wat er ook van zij, uit haar verklaringen blijkt duidelijk dat zij wat betreft onderdak op verschillende momenten kon rekenen op de steun van haar netwerk in Griekenland. Daarnaast slaagde zij er overigens ook in om via de Griekse autoriteiten een attest te verkrijgen waarmee haar dakloosheid werd aangetoond en waardoor zij vrijgesteld werd van het bedrag dat zij diende te betalen voor het bekomen van haar Griekse documenten (notities CGVS, p. 12; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 6).

Verder maakt zij niet aannemelijk dat het voor haar niet mogelijk was om in Griekenland werk te vinden waarmee zij in haar levensonderhoud kon voorzien. Verzoekende partij verklaart dat er in Griekenland enkel zwart werk te vinden was en dat zij werd opgelicht dan wel onderbetaald (notities CGVS, p. 13, 14-16). Voor haar eerste komst naar België, werkte zij op Kreta enkele dagen in de bouw, waarvoor zij 40 of 50 euro kreeg (notities CGVS, p. 12-13). Verder werkte zij in Athene gedurende enkele maanden in de bouw en op Rhodos enkele dagen in een hotel, doch de tussenpersoon via wie ze deze jobs kreeg hield een deel van haar loon voor zich waardoor zij maar een klein bedrag kreeg (notities CGVS, p. 14, 16 en 21). Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat zij erin slaagde werk te vinden. Dat zij vervolgens door haar werkgevers werd bedrogen, toont zij dan weer niet aan en betreft louter een bewering die zij op generlei wijze staaft. Dient in dit verband ook opgemerkt te worden dat verzoekende partij een tweede keer terugkeerde naar Griekenland omdat zij daar, in tegenstelling tot in België, 'tenminste iets kan vinden om geld te sturen naar het gezin' (notities CGVS, p. 13 en 15). Daarnaast getuigen haar verklaringen geenszins van doortastende pogingen om officieel werk in Griekenland te vinden. Gevraagd naar de pogingen die zij in Griekenland ondernam om officieel werk te vinden, stelde zij louter zich in één werkbureau in Athene te hebben ingeschreven (notities CGVS, p. 20). Uit niets blijkt dat zij zich tot andere instanties (in Athene of elders in Griekenland) wendde om officieel werk te vinden.

Ook haar verklaring dat er geen medische hulp voorhanden was in Griekenland, kan niet overtuigen. Verzoekende partij geeft aan dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland leed aan eczeem. Zij ging hiervoor éénmalig naar het ziekenhuis, waar haar medicatie werd voorgeschreven. De voorgeschreven medicatie was echter te duur en diende zij zelf te betalen (notities CGVS, p. 18). Aan de hand van deze verklaringen toont zij geenszins *in concreto* aan dat haar mogelijkheden of beperkingen om in dit verband haar rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Verder ondernam verzoekende partij evenmin enige poging om in Griekenland psychologische begeleiding te krijgen, hoewel zij nochtans stelt met psychische problemen te kampen door haar levensomstandigheden in Griekenland (notities CGVS, p. 14).

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij Griekenland voor de eerste keer verliet in november 2023, *i.e. quasi* onmiddellijk nadat zij haar Grieks paspoort in handen kreeg (zie reispaspoort (kopie) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 8)), 1 à 1,5 maand na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsdocumenten en 2 maanden nadat haar in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend. Vervolgens reisde verzoekende partij naar België waar zij op 2 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende. In februari 2024 keerde zij evenwel terug naar Griekenland om een half jaar later opnieuw naar België te gaan en er op 2 september 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities CGVS, p. 14 en 15). Zulks getuigt allerminst van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid en medische zorgen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

2.3.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Dient in dit verband herhaald te worden dat verzoekende partij ter staving van de door haar aangehaalde mentale problemen geen enkel medisch en/of psychologisch attest bijbrengt, laat staan dat zij zou aantonen

dat er in haar hoofde sprake is van een psychische problematiek die van die aard en/of ernst is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van haar zelfredzaamheid en autonomie. Uit de door haar bijgebrachte routebeschrijving naar een psycholoog (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 10) kan op generlei wijze worden afgeleid dat haar mentale gezondheidstoestand haar ervan zou weerhouden terug te kunnen keren naar Griekenland. Evenmin liggen er concrete elementen voor waaruit een nood aan zware zorg en/of een complexe monitoring kan worden afgeleid. Hoewel ook hier aangenomen kan worden dat de situatie in Palestina en de situatie van haar familieleden in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende part, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

Er kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Zij is hoger opgeleid en behaalde in Gaza verschillende diploma's, in politieke wetenschappen, journalistiek, toerisme en chef-kok (notities CGVS, p. 7). In Gaza werkte zij eerst in de toeristische sector en toen dit niet meer mogelijk was vanwege de veiligheidssituatie werkte zij in de bouw (notities CGVS, p. 7). Tijdens haar reis naar Griekenland en haar verblijf aldaar bouwde zij snel een netwerk op via hetwelk zij verschillende jobs bekam alsook onderdak. Uit haar verklaringen komt duidelijk naar voren dat zij op verschillende momenten kon rekenen op de steun van kennissen en/of familieleden en dat zij in Griekenland over een uitgebreid netwerk beschikte waarop zij beroep kon doen. Ook kon zij reeds rekenen op de steun van haar in België als vluchteling erkende broer, die haar vliegticket betaalde toen zij de eerste keer naar België kwam en waarmee zij verklaart een goede band te hebben (notities CGVS, p. 5 en 13). Hoewel zij geen taallessen volgde om de Griekse taal onder de knie te krijgen omdat zij daar geen geld voor had, verklaarde zij dat zij zich evenwel steeds kon redden in het Engels (notities CGVS, p. 14-15). Verder dient herhaald te worden dat zij ook in staat was een Griekse verblijfsvergunning, een Grieks reispaspoort, een AMKA en een attest van dakloosheid te bekomen, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Daarnaast blijkt uit haar verklaringen tevens dat zij in november 2023 een eerste keer vanuit Griekenland naar België kwam om vervolgens in februari 2024 terug te keren naar Griekenland en nadien ongeveer een half jaar later opnieuw van Griekenland (via Duitsland) naar België te reizen met het vliegtuig en de bus. Ook regelde zij haar vertrek uit Gaza zelf (notities CGVS, p. 10). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden, de capaciteit om complexe stappen te ondernemen en een ondersteunend netwerk. Uit niets blijkt dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland niet opnieuw (tijdelijk) op haar netwerk een beroep zou kunnen doen, mocht dit nodig blijken te zijn. Met de loutere (blote) bewering dat de meerderheid van haar vrienden/kennissen in Griekenland thans eveneens in België zijn toont zij geenszins aan dat zij in Griekenland over geen enkel netwerk meer beschikt. Bovendien kan ook worden aangenomen dat zij, zo nodig, hoe dan ook beroep kan doen op de steun van haar broer die in België erkend is als vluchteling en werkzaam is als advocaat (notities CGVS, p. 5). Dit geldt des te meer nu hij haar al eerder financieel ondersteunde en zij een goede band met hem heeft (notities CGVS, p. 5 en 13).

2.3.11. Verder maakt verzoekende partij er nog gewag van dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven in het kader van huisvesting, werkgelegenheid en de behandeling door de Griekse autoriteiten (notities CGVS, p.19). Zulks volstaat evenwel niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van haar grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. Verzoekende partij haalt desbetreffend spontaan één concreet incident aan waarbij zij door de politie, zonder reden, geslagen werd (notities CGVS, p. 19). Gevraagd of zij voordien ook reeds problemen had gekend met de Griekse autoriteiten, verklaarde zij dat zij niet geholpen werd door de politie wanneer zij aangifte wilde doen van de diefstal van haar gsm (CGVS, p. 20). Hiermee toont zij geenszins aan dat zij het slachtoffer werd van onmenselijke of vernederende behandeling vanwege de Griekse autoriteiten. Bovendien vertrok zij volgens haar verklaringen onmiddellijk na het incident waarbij zij door de politie werd geslagen (voor de tweede keer) naar België (notities CGVS, p. 19-20). Verzoekende partij ondernam bijgevolg geen enkele poging om beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits zij uiteraard de nodige stappen zet, *quod non in casu*. De Raad merkt in dit verband nog op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.3.12. Het loutere gegeven dat verzoekende partij in Griekenland zou worden uitgesloten van gezinshereniging, toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoekende partij, aan een met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie strijdige behandeling zouden worden onderworpen en dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

2.3.13. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.3.14. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpcedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.3.15. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.3.16. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Palestijnse paspoort, haar Palestijnse identiteitskaart, haar geboorteakte, de huwelijksakte, de identiteitsbewijzen en foto's van haar vrouw en kinderen bieden louter een indicatie van haar identiteit, herkomst en familiebanden, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan. Haar UNRWA-kaart, de foto's van haar vernielde huis in Gaza en de screenshots inzake de commentaar die zij uitte op Hamas hebben slechts betrekking op haar leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming geniet, en staan los van haar situatie in Griekenland. De foto's van haar Griekse verblijfskaart (ADET) en Grieks paspoort, de originele Griekse attesten van dakloosheid, de foto's inzake haar levensomstandigheden in Griekenland en aangaande haar eczeem en de video's betreffende de levensomstandigheden in het opvangcentrum in Kos hebben betrekking op haar situatie in Griekenland en de documenten die zij aldaar verkreeg als begunstigde van internationale bescherming, hetgeen hierboven reeds omstandig werd besproken. Ook het document van de routebeschrijving naar een psycholoog werd *supra* reeds besproken.

2.3.17. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.3.18. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.3.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT